

kreds (K. M. Klausen) efterlyste det. Der havde været megen Uro indenfor Jernbanefunktionærernes Klasser, fordi det ikke fandtes, og der var indkaldt til et Protestmøde desangaaende her i København til Søndagen efter første Behandling af Finansloven. I Mellemtiden havde den højtærede Minister bebudet, at Forslaget vilde komme ved anden Behandling, saaledes at Mødet, der var indkaldt som Protestmøde, for saa vidt blev uden Genstand, men Mødet blev alligevel afholdt, jeg kan sige heldigvis, fordi det Moment, som direkte har ført til Underændringsforslagets Fremkomst, fremkom paa dette Møde. Jeg maa sige, at jeg sjælden har set et offentligt Møde blive behandlet med saa enstemmig Sympati fra alle Sider i Pressen som dette som Protestmøde indkaldte Møde i København, og det fortjente det fuldt ud. Mødet var af en fuldkommen rolig, værdig og saglig Natur. Til Stede var adskillige Folketingsmænd, deriblandt det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), hvis Optræden paa Mødet fik særlig Betydning, det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow), det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) og saa jeg selv. Paa dette Møde fremkom Momentet om et Eksistensminimum, og de tilstedeværende Folketingsmænd, der optraadte, var enige i den Anskuelse, som ogsaa er almen, at Staten som Arbejdsgiver overhovedet ikke kan byde sin Arbejdskraft Betingelser, der er under det i Landet gældende Eksistensminimum. Selv de, der i øvrigt er ængstelige for, at Staten som Arbejdsgiver skal skruer Lønminimumet op, og som er ængstelige derfor af private Konkurrencehensyn, maa være enige i dette, at Staten som Arbejdsgiver ikke kan foreslaa eller bibeholde Lønninger, der ikke giver deres Arbejdere Landets gængse Eksistensminimum, selv om der frivilligt tilbydes sig tilstrækkelig Arbejdskraft til at holde det længere nede og nede paa et saadant Niveau, at det sænker Eksistensminimumet i Landet. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds betonedede meget stærkt, at ligesom han for sit Vedkommende var paa det rene med, at det, Ministeren, Generaldirektionen og Jernbaneforbundet var enedes om, var sikkert paa at gaa igennem her i Rigsdagen, saaledes var han ogsaa af dette saglige og rolige Mødes Forhandlinger blevet overbevist om, at man maatte komme til en yderligere Forhandling, baseret paa Princippet om et Eksistensminimum. Det er derfor, jeg allerede i Lørdags sagde til det ærede

Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, at jeg sad inde med et Argument for hans Tilslutning til Underændringsforslaget, og i Dag tillader mig at gentage det ved det direkte Spørgsmaal, om dette specielle Moment, et Eksistensminimum, har været afhandlet mellem det ærede Medlem og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, hvis Repræsentant i Finansudvalget han paa en Maade er, og for saa vidt det ikke har været paa Tale imellem dem, om saa det ærede Medlem vil give mig Ret i, at dette Moment er et saadant, der giver ham Anledning til at optage dette Spørgsmaal paa ny til Overvejelse ud fra netop dette Synspunkt. Det samme Spørgsmaal kan jeg rette til den ærede Ordfører for Regeringspartiet i Finansudvalget. Det ærede Medlem fra Roskilde udtalte, om end ikke i saa bestemt Udtryk som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, det samme, nemlig Ønsket om, at Spørgsmaalet om Eksistensminimumet maatte blive optaget til Debat indenfor Finansudvalget. Nu er dette saglige Møde blevet efterfulgt af en lige saa rolig og saglig Redegørelse fra Jernbaneforbundet, hvoraf det vil ses, at Statistisk Bureau i 1906 paa Anmodning har fremsat et paa de gældende Priser for Livsfornødenheder baseret Eksistensminimum. Disse Priser for de afgjorte Nødvendighedsartikler er steget yderligere siden, saaledes at Eksistensminimumet her i Landet i Øjeblikket er udover, hvad det var i 1906. For de allerfleste af de af den højtærede Minister foreslaaede Lønningsforbedringers Vedkommende — navnlig gør jeg her opmærksom paa Lønningsforslagene for Ledvogterne, dels Mands- og dels Mands- og Kvindeposterne — er man endnu under det af Statistisk Bureau udarbejdede Eksistensminimum. Dette Synspunkt, om hvilket jeg for mit eget Vedkommende vil sige, at det er kommet igen for mig under Landpostbudenes Lønninger, her ved Statsbanerne og vil komme igen ved Orlogsværftets Arbejdere, og som er det mindste, om hvilket jeg mener, at Rigsdagen maa kunne enes, bør efter min Mening føre til, at dette Underændringsforslag ikke bør slaas ned her ved anden Behandling, men at baade det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, som udtalt, men ogsaa andre Partier, der ikke endnu har sluttet sig til Underændringsforslaget, bør tage Spørgsmaalet op endnu en Gang til Overvejelse. Det kan gøres saaledes, at Forslaget i Underændringen — som ikke kan kaldes for et Overbud,